

[Einer-Jensen.]

Fibiger nu at erklære, at der ikke blev taget noget fra de 400 000 Arbejdsløshedskassemedlemmer i 1927. Har det ærede Medlem da glemst, at man nedsatte Tilskudsbeløbet meget væsentligt, og at man forringede Arbejdsløshedsloven paa en Række Omraader? (*Fibiger*: Nej). Jo, man tog fra Arbejdsløshedskassemedlemmerne i tilstrækkelig Grad. (*Christmas Møller*: Det kom ikke den Sag ved!). . . og man søgte at skabe en Konkurrencekasse, der kunde have ført med sig, at Arbejdsløshedskasserne var revnet. Men jeg sagde i 1927: de Herrer tager fejl, Solidaritetsfølelsen inden for Arbejdsløshedskasserne er saa stor, at det ikke vil ske, og det har vist sig, at de Herrer tog fejl. Jeg gentager: Der er ingen Grund til at opretholde den Kasse; et saadant Misfoster skal man helst afskaffe saa hurtigt som muligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fibiger har Ordet for en kort Bemærkning.

Fibiger: Kasserne revnede jo ikke, Forbundet har altsaa ingen Skade gjort nogen. Det ærede Medlem siger, at Loven ved den Lejlighed tog noget fra disse Kasser; men det skete jo ikke, fordi man gav denne Arbejdsløshedskasse Adgang til Tilskud, det ene Forhold stod slet ikke i Forbindelse med det andet. Man vilde kun give Ligeret, og det er den Ligeret, man nu vil tage bort.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Einer-Jensen): Nej, saaledes var Forholdet ikke. Forholdet var det, at man haabede paa, at den Kasse skulde ødelægge de bestaaende Arbejdsløshedskasser. Men som jeg sagde, Solidariteten blandt de danske Arbejdere er saa stor, at det ikke lykkedes. Det har Tiden ogsaa vist.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fibiger har Ordet for en kort Bemærkning, og derefter gaar vi over til Talerlisten.

Fibiger: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, at det laa meget fjernt fra min Tanke at prøve at slaa de andre Kasser i Stykker. Det, der var min Tanke dengang, var at give Ligeret for de forskellige, og den fik de, og den vil man nu fra Regeringens Side tage væk fra. Kristeligt

dansk Fællesforbund, og det beklager jeg i meget høj Grad.

Søren P. Larsen: Det er let at høre paa Forhandlingerne, hvad Hensigten er, og det er ogsaa tydeligt for mange Landet over, hvad det er, der skal foregaa. Ved Nytaarstid gennemførtes Ophævelsen af Lov om Arbejds- og Erhvervsfrihed. Det var det første Stadium paa den Vej, som man ønsker at gaa, og det, der bliver gennemført i Løbet af Dagen, hvis ikke noget udefra griber ind, er, at man gaar et Skridt videre og tager Anerkendelsen bort fra en Kasse, som man ikke synes om. Man trøster denne Kasses Medlemmer med, at de har Lov at leve videre uden Statsanerkendelse og uden Statstilskud. Der burde maaske tilmed lyde en Tak til Regeringspartierne, fordi de i deres store Magtfuldkommenhed ikke fratager Befolkningen Foreningsretten! Men de Herrer kan nu engang ikke gennemføre en saadan Bestemmelse i en almindelig Lovgivning, for saa rører man ved de grundlovmæssige Rettigheder; Grundlovens Bestemmelser paa disse Omraader tilsikrer dog endnu Borgerne visse Rettigheder.

Jeg skal ikke fordybe mig i det Materiale, som det ærede Medlem Hr. Rager fik Paalæg om ikke mere at fordybe sig i, men kun sige, at det Indtryk, som det ærede Medlem Hr. Fibiger gav Udtryk for var det herskende under Udvalgsforhandlingen, kan jeg fuldt og helt underskrive; der er slet ikke fremkommet de graverende Ting, som det ærede Medlem Hr. Rager gav Udtryk for. Det er alle Pengene værd at lægge Mærke til det ærede Medlem Hr. Ragers Udtalelse om, at Misbrug er mulige, naar det drejer sig om Administrationen af disse Forhold. Det ærede Medlem Hr. Rager nikker — der kan altsaa forefalde Misbrug saavel under den ene som under den anden Form for disse Kasser.

Naar dertil yderligere kommer, at det ærede Medlem Hr. Rager siger, at denne Kasse ikke har Krav paa offentlig Medlidenhed, saa vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Rager, der jo officielt er tilsluttet den radikale Rigsdagsgruppe; at der er ikke megen Grund for det ærede Medlem til ikke at gøre Skridtet fuldt ud og gaa over til den anden Fløj inden for Regeringskoalitionen.

Her er ikke Tale om, hvorvidt der er Grundlag for offentlig Medlidenhed, men om en Lovgivning om Tilskud af offentlige Midler, og her maa man føre en ligelig Politik